Не прибуває громадою.
Не збирається в юрми.
Не відвідує масово.
Не святкує бучно.

Не витискає з себе
хорового співу.
Не заявляє на всі боки.
Не стверджує від імені.
Не в його присутності
оце з'ясування –
хто за, а хто проти,
дякую, не бачу.

Нема його там голови,
де голова до голови,
де крок у крок, плече в плече
і уперед до цілі,
з листівками в кишенях
і продуктом з хмелю.

Де тільки на початку
усі святі та божі,
бо скоро один натовп
змішається із іншим,
і вже не розібрати,
чиї, ах, чиї
ці камені і квіти,
вівати і киї.

Незнаний.
Непомітний.
Працює в санітарній службі міста.
Як ледь благословляється на світ,

із місця, де це відбувалось,
згрібає, виносить, вкидає до причепа
те, що було прибите до напівживих дерев,
розтоптане у втомленій траві.

Подерті транспаранти,
розтовчені пляшки,
спалені опудала,
обгризені кістки,
вервиці, свистки, презервативи.

Якось знайшов клітку для голубів в кущах.
Собі її забрав
й тримає лиш для того,
щоб зоставалася пустою.